

ĐỨC VĂN CỨ THỜ HƠI KHÓ CHIU

số 103 rue Lefevre, rồi bắt một người hoạt động trong việc lập liên đoàn, tên Oanh.

(Xem tiếp qua trang 3 số 4)

số 103 rue Lefevre, rồi bắt một người hoạt động trong việc lập liên đoàn, tên Oanh.

VIỆC TRONG NƯỚC

ĐÌNH & THUẬN

Phải thấy chánh cấp không?

Các chủ điền ở hai Hào-đa và Phở-ly cầm chung với người chủ đất Đổng-thôn một bản cáo trạng với "vụ đồng liên nước đặng, hiện cáo tại đây."

Vụ này có quan Giám đốc, quan Cai cơ và cụ Trần và đình Bình-huân đặng hiện cho các chủ điền bản P & B Huyện chỉ lý sự giải hòa, chứ chẳng ép các chủ điền phải đóng lần nước đặng là bao nhiêu cả.

Cố Đình chánh Văn, trước kia cũng là người điền chủ Đổng thôn. (Hiện y bán ruộng lại theo cho M. N. D.) Nhưng các ông kích người chủ đặng mà cố đóng giá lần cho. Nay Đình làm chánh thôn, lại trở nên b.à vụ chủ đặng rồi vì làm hại chủ điền.

— Bà là tước Một-xếp ?
— Tôi xin nói trước cho bà tước biết rằng bà Một-xếp và tôi, trong bốn ngày, chỉ nói chuyện về bà tước.
— Về tôi ? Anh khen tặng tôi có hơi quá !
— Bà tước là một « vấn đề sống », bị được người ta đem ra bàn luận là lẽ có nhien.
— Vậy đối với mẹ anh, tôi cũng là một vấn đề hay sao ? Bà có đầu lại nghĩ làm đến thế sao ?
— Bởi với mẹ tôi cũng như đối với mọi người ở đây, bà tước còn là một vấn đề, một vấn đề ai cũng công nhận, nhưng chưa ai đoán ra thì nào ai. Mẹ tôi thường hỏi không biết lại sao bà tước còn trở đến thế. Bà bà tước G... nhận bà tước làm ông Ruyt-ven, mẹ tôi lại nhận bà tước làm Ca-li-ô hay là bà tước Xanb-Ret-Manh. Gặp mẹ tôi, trước hết bà tước nên làm cho bà tin tưởng như thế.
— Cảm ơn anh đã cho tôi biết trước các giả thuyết.
— Vậy đến thế bây giờ bà tước sẽ đến ?
— Phép nào, vì bà Một-xếp đã hứa như vậy.
— Bà tước là thế quái.
— Còn ông Bông-lát ?
— Ông Bông-lát thì cha tôi đã [Anh phần mới rồi, Ông Vinh-pho

Dầu

BÌNH & THUẬN

Phải thấy chánh pháp không?

Các chủ điều ở hai Hòa-hà và Phật lý chánh cùng với người chủ dạy. Đồng-một hai bên các đấng tranh với sự đồng là nước đẹp, hiện của từ.

Vụ này có quan Giám đốc, quan Các và cụ Trần và tỉnh Bình-huộc đến hiện cho các chủ điều bên P & và Huyện chỉ lý sự giải hòa, chờ những áp của chủ điều phải đồng lần nước đẹp là hòa nhiên cả.

Có Đặng chánh Bình, trước kia cũng là người điều chủ đồng với. (Hiện y hiện ruộng lại thược cho N. S. D.) hiện cũng cùng kinh người chủ dạy mà đồng giá tiền của. Nay Đặng làm chánh tăng, lại trở nên b. và vục chủ dạy rồi vì làm lại chủ điều.

BÁ =

Tên giả : Alex

cũng được mời. . . à mà bà trước có
khuyến vũ không ?

— Tôi ?

— Phải, bà trước. Bà trước khuyến
vũ, có gì là lạ đâu.

Tôi không khuyến vũ, nhưng tôi
thích xem khuyến vũ. Bà Mai-xép
có khuyến vũ không ?

— Cũng không. Bà trước sẽ nói
chuyện với bà, bà Lich nói chuyện
với bà trước lắm.

— Thật sao ?

— Thật lắm chứ ! Lại ! Và tôi có
thể cá quyết nói cho bà trước biết
rằng bà trước là người thơ như
được mẹ tôi để ý đặc biệt.

Au-bé cầm nón đứng dậy ; bà
trước đưa chàng ra cửa và nói :

— Có một đũa tỏi rất lấy làm hối
hận.

— Biện gì ?

— Đang là tôi không nói chuyện
ông Đàng-lát với anh.

— Lại lại, bà trước nên nói, nói
luôn kín chớ.

— À mà Phê-răng khi nào về đến
nơi ?

Trong nhà trong cửa
ai ai
cũng phải có sẵn

**THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA**

dạng Kì, có can nit di học.
Kì có ông già bà cả ra về.
Cũng có người phải đi ra.
tới sờ lăm.

THÌ ĐEM THEO TRONG MINH
hoặc nắm che thàng cò thàng hai
Khởi bình.

hoặc nắm mà trư bình.

nư Kì sờ mũi, đau rồ, mệt thổ,
hồ dầm, lư ngọc, uẩn, uẩn.

MÀ NHƯ LẠI PHẢI NHỚ
dùng lấy một the

**THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA**

mà thôi

bán đựng trong hộp
coi trên nhãn phải có hươu chủ

- VALDA -
NƠI THIẾT PHẢI

Được mua đi 5300 ống trả tiền mua
hết đến 18-7-33.

Ô. Lưu-Khảo-Khiêm, Chín-đá, Hòa - (trên)
Được mua đi 5300 ống trả tiền mua đi
T. D.

Cả hai máy bơm đẩy (quần ngày) lại ở
đất thấy thành ra cầm một cái gậy ch
đánh máy, đến chừng nào đến ch
huyện Phan lý chèo, buổi máy ch
phải lý tên là. Máy chèo đến phần nh
là người hơi dể mặt.

Sau hồi lại máy bơm đẩy đến ch
đầu Hòa-đá thì không ai bằng lòng l
mấy người không chấp địa lý cả. Ph
tên người đến ch thuộc huyện Phan
chăm bị ép uống, nên sợ hoảng nh
đó thôi.

Dẫn lại c

— Trong Nhật sử lại đánh nhưn chiến
trại quân Tần được chiến trận thắng lợi.
Đầu Tây Vương-Mãi đốt pháo mừng
thắng trận.

— Trang-wang Chính-pử họ lệnh
kháng chiến!

Lệnh kháng chiến ngày 27-7 này là lệnh
nhất của Trường-giáo-Thạch, sau các
quân đội Trung-wang cùng mặt bắc trợ
chiến chống địch.

— Ngày 28-7 cả bốn mặt Bắc-Nhân
đều có trận đánh nhau kịch liệt!

— Ngươi gao Tâu phát ngôn tổ thái độ
sống chết, Tống-triễn-Nguyên sự tuyệt mỹ
đều yêu của các Nhật.

Thảo báo « Công-Loan » ngày 1
Juillet, họ thấy thủ tù « Cop Sain-
Francis » đến từ Hongay (bắc-bộ) sẽ đi
thăm thành lĩnh việc phó tại tù bị thủ
thủ đánh chém từng hàng; ông xin
cãi lại các can thiệp, họ ông thẳng tay
lúc.

Nguyên do, theo lời thủ thủ (tên
người Tào), vì chủ tù bắt họ làm việc
cực mệt quá, không thể chịu nổi họ
thấy thủ đã bị bắt giam.

Dom 25 Juillet, ông già Nguyễn-đầu
Khánh 59 tuổi, ở Hố-dong (bắc-bộ) u-
thuộc phiên địa chủ thành tại tù.

Ông có đi thu hàng chủ như loại, a
vì cảnh nhà quá bực không làm sự
sống được !

1) *Di tinh.* — Khi cường dương, không có tác nào, tinh khí không kiến được, mà lết ra.

2) *Mộng tinh.* — Khi ngủ trằn giao hợp với đàn bà, tinh khí cũng ra.

3) *Hoạt tinh.* — Tinh khí không kiến. Khi giao hợp tinh khí ra mau.

4) *Nhiệt tinh.* — Tinh nóng.

5) *Lạnh tinh.* — Tinh lạnh.

6) *Tinh khí bất sơ nạp tử cung.* — Tinh khí rải rì, không bắn vào tử tử cung.

Ước 1 hộp thuốc «Điều-Kinh» của LÊ-HUY-PHÁCH khỏi ngay
 Kinh hành khi lên tháng, khi xuống tháng, hoặc 2, 3 tháng mới hành kinh một lần, hay tắc kinh 2, 3 lần trong một tháng... tức là kém huyết mà mắc bệnh Bất điều. Kinh đã không điều, còn sinh ra nhiều chứng: vàng da, ú tai, chóng mặt, mỗi xang sông. Ăn ngủ không điều hòa...

LE-HUY-PHACH
N° 149, RUE DU COTON, 149 — HANOI

ĐẠI LÝ & TRẦN KIỆT: Thanh hóa: Thái Lai 72 Route Sầm thủy, Vinh: Sinh Duy 89 phố G. Huế: Văn Hóa 29 Pavi Bari Qui Khanh: Yên và Thanh Ái Nhâm-dịch. Quảng-Ngãi: Lệ-Hương Route Coloniale - Huong: Ng. đình Thôn Tả-lưu: Tả-lưu: Tả-lưu. Tuy Hòa: Ng. x-Thuận. Sài-lai: Nam Nam đước phước. Pháo-rang: Bazar Tả-lưu Pháo-rang: Ich song-thương cày. Falcos: Chín-lâm, 221 Pavi Japans's: Falcos: Thái quang Khanh. Và thấp các tỉnh lớn Trung, Nam. Sầu. A-lao, Cao-mên đứu có Đại lý cũ.

Bệnh Quý Thước Tiên

[illegible]

BÁ = TƯỚC MÔNG = THÊ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

PHÁP - QUỐC LỊCH - SỬ - VĂN - THUYẾT

Tarçid : Alexandre Dumas

205

Dịch giả : Nam-Son

chàng được mới. . . à mà bà trước có
khiến vũ không ?
— Tôi ?
— Phải, bà trước. Bà trước khiến
vũ, có gì lạ lạ đâu.
Tôi không khiến vũ, nhưng tôi
thích xem khiến vũ. Bà Mui-xép
có khiến vũ không ?
— Cũng không Bà trước sẽ nói
chuyện với bà, bà thích nói chuyện
với bà trước lắm.
— Thật sao ?
— Thật lắm chứ ! Lại ! Và tôi có
thể cá quyết nói cho bà trước biết
rằng bà trước là người thơ như
được mẹ tôi để ý đặc biệt.
À-bơ cầm nón đứng dậy; bà
trước đưa chàng ra cửa và nói :
— Có một đèn tót rất lấy làm hối
hậu.
— Biểu gì ?
— Đáng lẽ tôi không nói chuyện
đáng đáng-là với anh.
— Lại lại, bà trước nên nói, nói
luôn kia chứ.
— À mà Phê-răng khi nào vũ đến
nơi ?

- Trễ lắm là năm sáu ngày nữa.
- Khi nào cưới vợ ?
- Còn chờ ông bà Thanh-Mây-lần.
- Khi nào anh ta về đến Ba-rí thì anh nhớ giã đến tới chơi ; tôi rất trông được gặp anh ta.
- Được lắm.
- Thôi chào anh.
- Thế bây, chắc chờ ?
- Tôi đã nhận lời rồi mà !
- Bà trước đứng nhìn theo An-bê một hồi rồi xáy vào gặp Bạt-tuy-xi-đông sau lưng :
- Sao ?
- Bà có đến tìm An.
- Nói chuyện có lâu không ?
- Một giờ rưỡi đồng hồ.
- Rồi về thẳng nhà bà ?
- Về thẳng.
- Bạt-tuy-xi-ô bây giờ ta khuyên anh đến Nột-măn-đi xem thử có làm đối nào như ta để nói với anh đó không.
- Bạt-tuy-xi-ô lui, và ngay chiều hôm ấy ra đi Nột-măn-đi.

XII

Cuộc điều tra

Vinh-pho giữ lời hứa với bà Đổng-lai và thứ nhất là với ông ta, mà đó xúi cho biết sao bà trước Mong-thôn biết được việc ở nhà Ô-lai.

Ngay hôm ấy ông viết thư cho ông Bô-vin trước làm thành tra các lao tù nay được thông trệ và đòi làm lại số mặt thám, để hỏi thăm, ông này xin hẹn hai ngày sẽ trả lời :

Sau hai ngày ấy, Vinh-pho được gởi như sau này :

« Người mà người ta gọi là bà trước Mong-thôn quen thân với Vinh-mô, một người ngoại quốc giàu hay đến Ha-ri, lại cũng quen thân với viên cơ đạo Bay-đô-ni ở Xi-xia rất có danh tiếng ở phương đông vì hay làm việc nghĩa ».

Vinh-pho lại ra lệnh dò xét hai người ngoại quốc ấy gấp và kỳ. Chiều hôm sau, thì ông lại được tỳ báo cáo :

Viên cổ đạo mới đến Ba-ri được một tháng, ở một cái nhà nhỏ sau Xanh-Xuyn-bi. Nhà có cả thấy bốn phòng: hai phòng tầng trên, hai phòng ở dưới.

Hai phòng ở dưới hết sức đơn giản: phòng ăn chỉ có một bộ bàn ghế ngồi ăn và một cái tủ đồ đạc; phòng khách thì chỉ có một bộ bàn ghế sơn trau, không có đồ trang sức gì cả, cho đến nệm trải trên ghế, đồng hồ treo trên vách cũng không có nữa.

Cổ thích ở phòng khách tầng trên hơn: bởi là phòng khách nhưng kỳ thiếp là một cái phòng đọc sách, vì trong chỗ ngồi những sách vở giấy má. Theo lời người bồi phòng của cô nói, thì cô ham đọc sách lắm.

Mỗi khi có khách đến, người bồi phòng kỳ đứng trong cửa nhìn ra, hề thấy lạ là trả lời là cô không ở Ba-ri; người ta biết cô hay đi du lịch, nên không mấy ai hay bồi phòn.

Cổ có ở nhà hay không thấy mặt, việc thế thườn, đồ thì vẫn

thue một cái phòng, mỗi ngày đến chơi vài ba giờ đồng hồ, chờ lì hay ngủ đêm tại đấy. Ông có cái tính rất kỳ là không thích nói tiếng Pháp, mặc dầu ông viết chữ Pháp trôi chảy lắm.

Ngay sau ngày ông thăm phòn được những tin tức ấy, có một người xuống xe tại góc đường Phe-ru, vào gõ cửa nhà cô Hay độ-ni. Người bồi phòng của cô trả lời:

— Cô đã đi thì mai rồi.

Người kỳ trả lời:

— Tôi có thể không nghe theo lời anh. Nhưng anh hãy giao lại cho cổ...

— Tôi đã nói rằng không có cổ ở nhà rồi mà!

— Vậy thì khi nào cổ về thì anh đưa cái danh thiếp và phòng thư niếm một trình cô. Chứ nay, tám giờ cổ có ở nhà không?

— Chắc cổ ở nhà, nhưng sợ cổ làm việc; khi có làm việc thì cũng như khi có đi vắng.

(Còn nữa)

